

Zašto – Enes **KIŠEVIĆ**

"A što ti je pjesnik, ako nije dijete?" pita se Kišević na početku svojeg nedovoljno čitanog i još ne mišljenog sonetnog vijenca (*Pred partiturorom mora*), odustajući u startu od svega nevažnog, usredotočujući se na samu bit postojećeg.

Kišević je pjesnik koji životom svjedoči o sudbini djece u nama – u svijetu maski, igara, veličina, obmana, (samo)zavaravanja ("u vrijeme kad i suze prljave su već")...

Malo će tko tako uspješno i tako snažno buditi u nama emocije, svakim čitanjem, govorom, razgovorom...

Gotovo nitko u književnosti Hrvatske te Bosne i Hercegovine neće uspjeti s toliko običnih, gotovo svakodnevnih, riječi proizvesti u nama tako snažne mentalne slike i emotivne vrtloge...

Riječ je o pjesniku koji hrabro pjeva o Bogu i smislu u vjerom i smislom oskudnu vremenu, slavitelju Božje ljepote čije riječi ujedinjuju, a ne razdvajaju.

Njegovo čudesno sažimanje, njegova ekonomija stiha rodila je rečenice koje tek očekuju svoju pravu kritiku i filozofsku refleksiju...

Riječ je o pjesniku koji "ne uljepšava nego produbljuje" svijet u kojemu bismo željeli živjeti. (Tonko Maroević)

I premda sam kaže da jezici samo služe da se ljudi ne razumiju nji-ma, pjesme su mu prevedene na engleski, arapski, njemački, slovenski, talijanski, turski, mađarski... Prijevodi su tu kako bi svjedočili o mudrosti logike srca, o ljudskoj potrebi da s neke druge strane poetskih aktualnosti ili neaktualnosti budi u nama ono zamrlo, za život presudno.

Enes Kišević nije podlegao pomodarstvu, površnoj igri stihom, društvenim igrama (književnosti), autoritetima sveučilišnih profesora, akademika ili nacionalnih kulturnih stjegonoša – Kišević je bio i ostao putnik u dubinu.

Ujedinjujući sufijsku mudrost, iskrenost i otvorenost dječjeg radoznalca, znanje slušanja i govorenja, zapadnu pjesničku tradiciju i iskrenost moralne osobe, Kišević je stvorio pjesničku nišu u koju će se uskoro ulaziti mirno i gotovo sa strahopoštovanjem.

Enes Kišević ne pripada ni Istoku ni Zapadu; ni Sjeveru, ni Jugu. Svi se oni u njemu presijecaju i njemu pripadaju. Zato Kišević. Zato u Sarajevo.